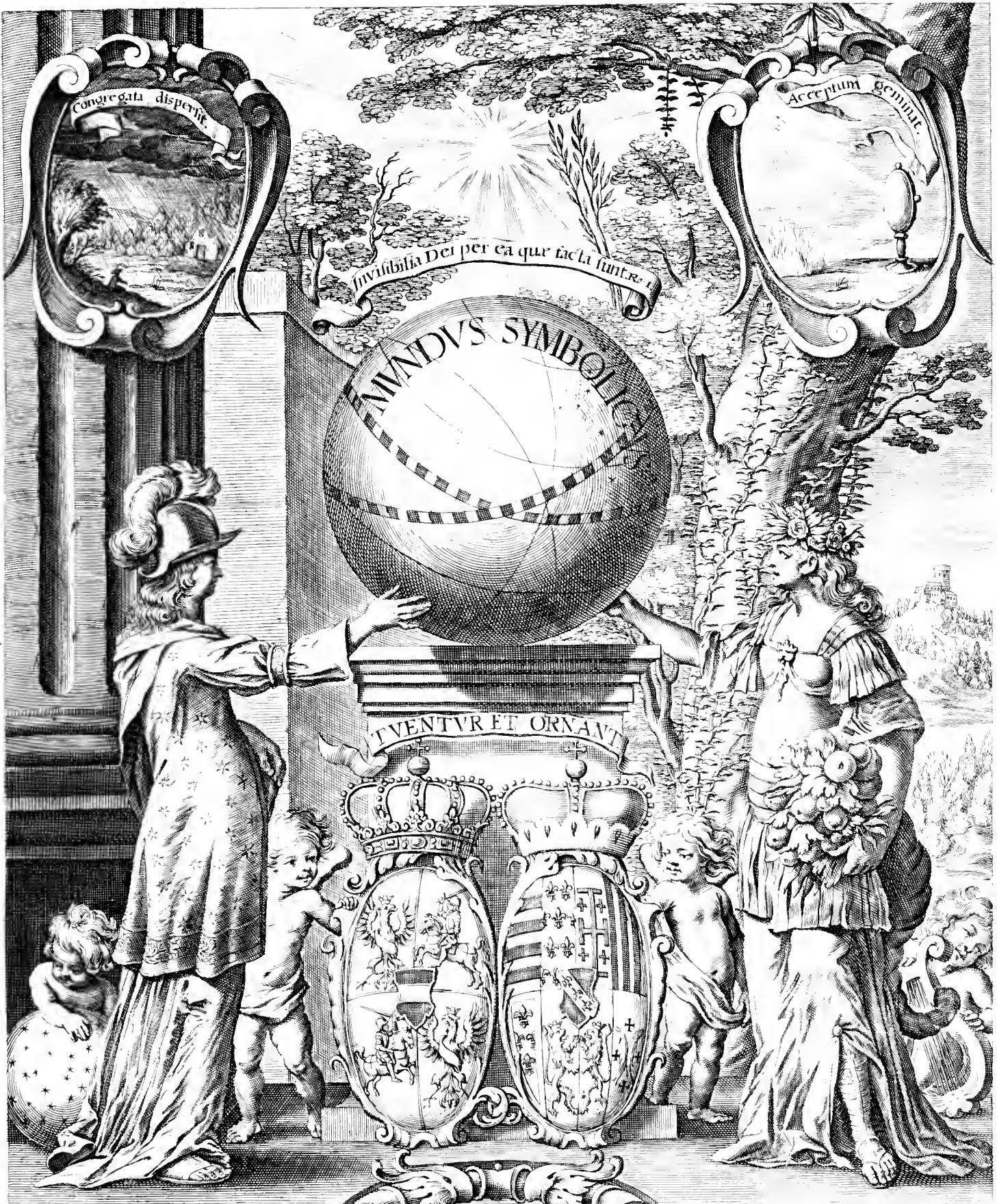

MUNDUS
SYMBOLICUS
D. PHILIPPI PICINELLI.

COLONIÆ AGRIPPINÆ APUD HERMANNUM DEMEN ANNO M. DC. LXX XVII
Johannem Marcius de Cervarum

IN EMBLEMATUM UNIVERSITATE
FORMATUS, EXPLICATUS, ET TAM SACRIS,
quām profanis Eruditionibus ac Sententiis illustratus :

Subministrans

Idiomate Italico conscriptus

à R E V E R E N D I S S I M O D O M I N O,

MEDIOLANENSI, CANONICO REGULARI LA-
teranen. Abate, Theologo, Lectore, Prædicatore privilegiato ;

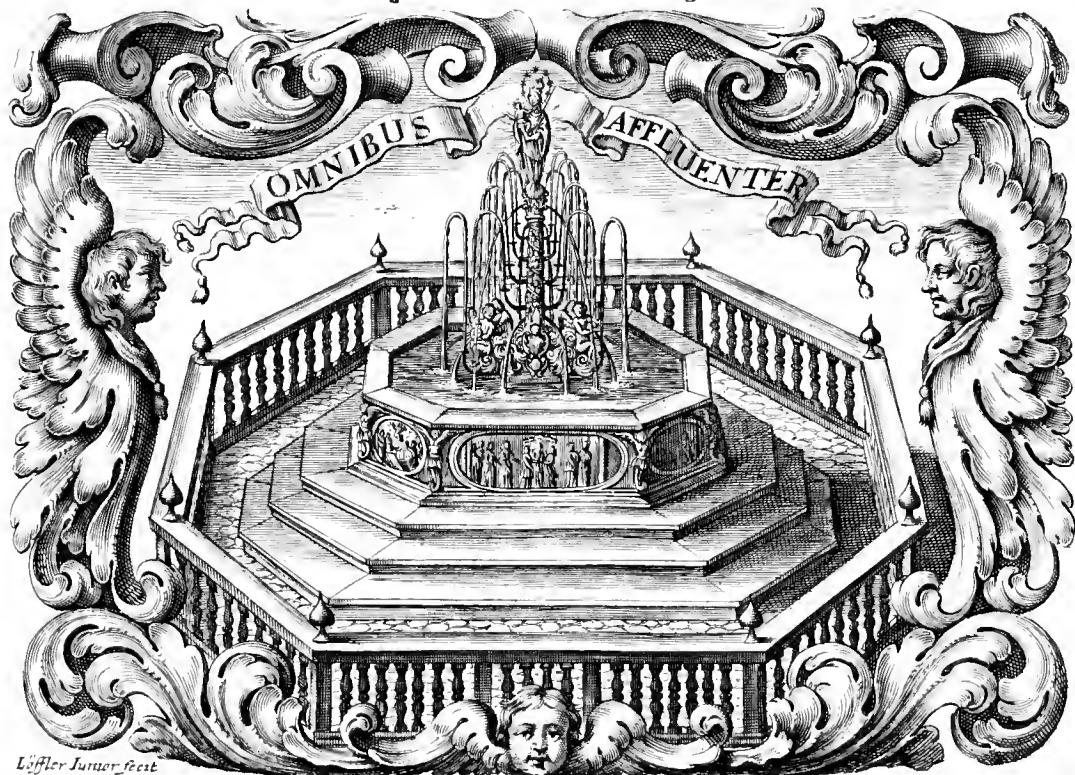
Nunc verò

Justo Volumine auctus & in latinum traductus

IMPERIALIS COLLEGII AD B. V. IN WETTENHAUSEN,
Ord. S. Augustini Canonico Regulari, SS. Theologiæ Doctore ac
Professore, Protonotario Apostoliço ac Sub-Decano,

Cum quadruplici copiosissimo Indice, Lemmatum, Applicationum, Rerum
notabilium, & locorum S. Scripturæ.

Nunc primum in Germania prodit,

Sumptibus

Anno M.DC.LXXXVII.

fas, avidè devorat; cùm lemnate, NON RES-
aria V. PICIS, A QUO ACCIPIS. Porcus enim ingratitu-
ingratis dinis Symbolum, oculos nunquam co-fistollit, ui-
nifera.

Maria Virgo, ceu procera Quercus, ingratis pluri-
mos alit, qui nec benefactricem suam respicere, nec
ora sua ad gratias referendas attollere dignantur. Ap-
positè in rem præsentem cum terra Deiparam com-
parat Prophetæ; *Aperiatur terra, & germinet Salvato-
rem*, terra enim ingratis benefacit, qui multis eam
injuriis afficiunt, conculcando, arando, conspuen-
do &c. Porrò Rebeccam Deipare typum afferit
Richardus, quod ab Eliezer rogati, non solum ipsi,
sed & camelis potum aquæ obtulerit; canthus enim
ingrati animi est symbolum, cùm aquam, ut leuum
levavit, turbet, & ex pellucida turbulentam reddat.
Ita Maria non solum in homines gratos, sed ingratis
quoque sua beneficia effundit S. Bernardus ad Dei-
param conversus, *Tu, inquit, Peccatore, quantu-
libet factum non horres, non de pectis. Tu illum a de-
spirationis barathro priu[m]atu[m] retrahis, sp[iritu]l medita-
men aspiras, foves, nec deseris, quoq[ue] horreuo[rum] lu-
cimisferum reconciliis. Exterium imago ista cuivis,*
adversus Mecænatem suum ingrato, convenit.

RHINOCEROS.

Cap. XLII.

630. **D**elogii de Rhinocerote habetur scriptis
proditum, *Rhinoceros nunquam vicinus ab ho-*
*steredit. Unde lemma. NON RÉDEO, NISI VI-
CATOR.* Belliducam illorum honorem haec imago re-
præsentat; qui, quot præliis, tot victoris ab hoste in-
signes revertuntur; Tales fuere Cæsar, Alexander
Magnus, Carolus Quintus, alii. Ennodius in Theodo-
rici panegyrico ait, *Si Regis mei bellanum rem, toe
invenio, quot triumphos. Congressui tuo nullus hosti-
um, nisi qui laudibus adderetur, occurrit. Milite avic
trophæis, qui resistit voluntati. Nam semper aut pie-
tatis sua peperit subiectus gloriam, aut qui præsum-
ptu[m] relata virtutis &c.* Christus, aperto Marte cum
suppliciis ac morte congregatus, verissimè de se ipso
pronuntiare poterat, *Non redeo, nisi vicit;* unde
etiam eidem rediivo S. Ecclesia hoc opinione ac-
cinit;

*Confurgit Christus tismulo
VICTOR REDIT de barabro,
Tyrannum trudens vinculo,
Et paradisum reserans.*

641. **D**. Aresius hanc Rhinoceroti gnomam subje-
cit; MORI POTIUS, QUAM SUBDI. Genero-
su[m] militis animum, & invictam Martyris constan-
tiæ hæc imago designat; argumento è Machabæo-
rum fætis delumpto, ubi de Razia commemo-
ratur. *Eligens nobiliter mori potius, quam subdici, eri
peccatorib[us]. Athenienses, immensim Xerxis ci-
bim bello invasuri, Philone teste, correptis armis eam
expeditionem suscepserunt, qui si bellum tari cum in-
geni strage hostem, contemptis mortibus & vulneri-
bus, ut si item in sepelirentur libero solo patrie. S. Si-
dorus Archiepiscopus Hispalensis, *Dei servus*, in-
quit, *ad veritatem illa non frangitur, sed se pro veritate
defensione ultra certamini offert, nec unquam pro
veritate diffidit.**

642. Rhinoceros, grandis, sed tamen impatiens
animi symbolum, ubi vel minimam offendam fue-
rit passus, mox, ulciscendi libidine penitus incon-

Mundi symbol. Picinelli & Aug. Erub. Tom. I.

cilabili, in hostem ruit. Lemma. NON EGO
REVERTAR INULTUS. Ofcas prophetae, Vindicta
mortis jactalo in Christi persona transfixus, & intra Christus
mortis fauces compressus, reclamabat, *Ite mors perultus.
tu[m] mors, mors tuus ero inferne. veluti diceret, Oje 13.14.*
interprete Cornelio à Lapide, *Ego Christus moratur,* *Corn à Lap.
a. & o mors, & o inferne, sed ita, ut a te moritur, recu-
cissim mordeant, ita ut a te quis abscipias, viderat tua
di cumpans &c.* Hominem, vindictæ cupidum, al-
loquens Magnus Augustinus, ait; *Sitis vindictam,* *S. Aug. Ierm.
me peius intentione desistis, donec de illo, qui tele-
feras, vindiceras. *Si Christus natus es, expedit regens* *cap. 4.*
*tum primus se vindicet Christus: nondum enim vindi-
catus, & qui protestant i perpeccus est.**

643. Prudentiam militarem e Rhinocerote disce-
re licet, qui cum hoste conflictatur, cornu suum
in adversa petra ante congregatum exauit. Unde
Burgalii lemma. **PUGNÆ UT PAR VICTOR.** Exercita-
rio milita-
riis
ad. xix non ergunt, inquit Cassiodorus, nisi qui se ad
ipsi idoneos, præmissi exercitatione, confidant. Et Ve-
getius; *In certamine bellorum exercitata pueritas ad
victoriam promptior est, quam radix, & inducta multu-
tudo, exposita semper ad eadem.*

644. Rhinoceros, veluti congenito robore, &
viribus ad hostes sternendos validissimus minimè
contentus; insuper industrium conjunctam habet
ad o[ste]r[um] providam, ut prælium a spicaturus, cornu su-
um instar lanceæ vibret; illudque longâ exercitati-
one preparat, ne ictu forte irrito aut minus de xte-
ro adversus hostem dimicet. Unde exercitanti sub-
scribes. **NATURA, ET ARTE.** Id ipsum planè Miles.
in militia requiritur, ut prater dotes, à natura in-
generatas, etiam corpus probè exercitatum ac in-
dustrium afferas. Opportunè Vegetius; *Adversus Veget. l. 1. t.
omia profuit, TYRONEM SOLERTEM E-
LIGERE, JUS (ut itadicum) ARMORUM
DOCERE, disciplinam quotidiano exercitio robo-
rare.*

645. Ajunt, Rhinocerotem, quantumvis furi-
bundum, si intra virginis brachia recipiat, totum
mansuecere. Quare intra Virginis brachia con-
quiescenti inscriptus Lucanus; *CUM VIRGINE
CICUR.* velut aliis placet; *CÆTERIS INDO-
MITUS.* Cæcilius Deus, summi terribilis, postea-
quam Virginis beatitudine utrum habitare cepit, Incarna-
placidum sc, ac penitus mansuetum orbi exhibuit.
S. Bonaventura; *Christus, inquit, per misericordiam* *3 B. nav. in*
Altri, in mansuetum & placitum, nescie de peccatore Spec. c. 13.
per mortem aeternam utilescatur.

646 Rhinoceros cum infirmiore animali dimica-
re deignatur, suasque vires nonnulli adversus ele-
phantes, aliasque eximiis roboris bellugas exerceere so-
let. Unde Lemma. **URGE MAJORA.** Animum
verè generiū ac Herculeum hæc imago innuit.
Scitè Seneca Tragedus;

Virtus est domare, que cuncti pavent.

Proprium cum est magnanimitatis vere. Inquit An-
næus Seneca, non sentire se percussum: *Magni cum* *Senec. lib de*
fera ad latratum canum iacta respicit. Torquaatus
Tasius hanc magnanimitatem in Eumenio, Supre-
mo Regis Egypti Belliduce, deprendit;

Contrai il maggior Buglione il destrier onse

Che uenido veder non sapia degno,

E mostru, on' egli passi, on' egli gunge

Di valor disperato ultimo segno.

*Genero-
stas.*

*Senec. H. r.
Fur. 4. §. 2.*

Tas. Gor. 1.

Liber at Cat.

20 Janz.

138.

647. Rhinoceros nativo quodam instinctu
intelligit,

intelligit, sibi à venatoribus nonnisi eb cornu, quod maximo habetur pretio, insidias ac perniciem strui. Quare ubi in sequentes illos adverterit, mox cornu, ad petram summo impetu allatum, venatoribus rehinet, sicut illorum manus facile evadit. Unde cornu adversus petram contrito, epigraphen reddit;

UΓ EVADAM. Compertum omnino habemus, quod nos venator Tartareus undique insequatur: alidamus proinde cornu superbie nostræ ad petram, quæ est Christus; discamus ejus humilitatem & mansuetudinem; præmonente illo, *Dicite à me, quia misericordia sum & humilis corde.* Hac enim ratione diaboli insidias impetuque effugiemus. Ad sanorem mentem reddit Nabuchodonosor, & confessus est, *quod dominetur excelsus,* quando elevatum ipsius cornu à Deo est confractum; quando segregatus ab hominum consuetudine, inter bruta animantia vivere est coactus; fæno ac gramine pecudum more pasci, Divino urgente decreto Expertissimo Augustino teste, *Nulla fore pagina est Sanctorum librorum, in qua non sonet, quod Deus superbis resilit, humilibus autem dat gratiam.*

RUPICAPRA.

Cap. XLIII.

618. *J*oannes Ferrus Abbas, Urbani VIII. Pontificis Maximi, poëm, eloquentiam, ac doctrinam Emblemate commonistratus, Rupicapram depinxit; quæ ad inaccessi montis fastigium exiliens, epigraphen tulit; **NEC INACCESSUS APEX.** Nec Joannem Ferrum tantum, sed & alios litteratos complures sublimis illa Urbani sapientia in sui admiringationem ac laudem traxit; Certè Joannes Baptista Laurus ea ipsius opera *Mel merum, ac nectar suavitissimum* vocat. Joannes Barclaus de illis in hæc verba pronuntiat; *Gemma illa, & virilis scribendi felicitas.* Universitas Parisiensis ipsius poemata hoc elogio exornavit; *Divina Carminalia, celesti quodam insinatu fusa.* Cæterum Emblema ictu comprimis Sanctum Paulum spectat, qui visionis beatificæ apicem, haec tenus omnibus in hoc mundo inaccessum, concendit; nam usque ad tertium cælum raptus in paradisum, audiuit arcana verba, que non licet homini loqui.

619. Emblematis loco, Rupicapra montis fastigio insistit; compluribus canibus ad montis medianam & infimam partem frustra contra illam latrabus. Lemma. **EFFUGIA PERDUNT.** Ita prorvidiam suam virtutem apice adeò sublimi nititur, ut à mordacis invidie dente nullam offensam possit accipere. **Senec. Epist. re.** Seneca; *Quemadmodum minuta lumina claritas solis obscurat, sic dolores, molestias, injurias, virtus magnitudine suâ elidit atque opprimit.* Silius Italicus;

Magnanima invidia virtus caret.

Claudius Et Claudianus;

Est aliqnod meritis tuum, quod nulla furens Invidia mensura capit.

620. Aloysius Ferrus Rupicapra, supra montis verticem collocata, inscripsit; **ALTISSIMA TUTE.** Inde colliges, solam illam spem, quam in cælo ac Deo collocatam habemus, verum ac securam esse. Vix David edixerat, *Altissimum posuisti refugium tuum;* Mox subjungit, *Non accedit ad te malum.* Et Guerricus Abbas, Omnia,

inquit, *pulchri pax, & securitas semper, habet re Guerri, si in adiutorio tuissimi, in protectione Dei cæli commorari &c.* Unde quando Apostolus ait, *spes antea non credidit.* Beda docet, non spem in homine collocatam, utpote semper defectuosam, & assiduis fortunæ casibus obnoxiam; sed felicissimam illam, ac securitatem plenam, quam in Deo reponimus, intelligentiam esse. Confunderis, inquit, *quia fecellit Beda in te spes posita in mendacium.* Omnis enim homo mendax, si autem ponas spem tuam in Domino Deo; non confunderis, *quia ille, in quo spem posuisti, fallere non potest.*

2. de S. Beda in te spes posita in mendacium. Rom 5:5.

SCIURUS.

Cap. XLIV.

621. *S*ciurus, amnem trajecturus, exiguo aliquo ligno sustentari solet. Unde Arcadius Latro bonum latronem Emblemate significatur, epigraphen subdidit. **DEDUCET ME.** Nam Crucifixum, cui affixus incumbebat, eum ad æternæ salutis portum deduxit. **S. Ambr.** *Ubique Latro duxit seruos.* oberrans & naufragus, alter ad patriam redire non poterat, nisi fuerit arbori alligatus. **S.P. Augustinus;** *Instituit lignum, quo mare invadamus; nemo enim potest transire mare hujus seculi, nisi cruce Christi portatus.* Et **S. Clemens Alexandrinus;** *Ligno, inquit, allegatus, erts solitus ab omni exitio, gubernabit te verbum Dei, & ad portum cælorum te adducet Spiritus Sanctus;* quibus verbis ad Ulyssis fabulam alludit, quando navigii malo alligatus, Syrenum insidias declinavit.

SClem. A. lib. I. Pada cap. ult.

622. Sciurus, tametsi corpore exiguis, ac viribus debilis, integra tamen flumina trahere valet; remis vero, aliisque tranandi subsidiis destitutus, navigii loco tenuem truncum concendit, & propriæ caudâ, in altum sublatâ, pro velo utitur: cæque industria virium imbecillitatem compensans, adversam ripam feliciter contingit. Unde etiam ab una arbore in aliam transilire solitus, caudam suam alz loco vibrat. Camerarius Emblemati subscripsit. **VINCIT SOLERTIA VIRES.** vel, **VIRIBUS INGENIUM POTIUS.** vel ut nichil Academicus inter Errantes Brixenses Astutus; **AST EGO INGENIO.** Verissime dixit P. Aenilius Pro*F. Aenilius* lib*Et Manilius;* *Ingenium hominis omnia donat.*

Omnia conendo docilis solertia vincit.

623. Astivo sole nimium quantum urente, Sciurus, ingenio usus, umbrosam suam caudam umbella loco interponit, sive astantis cæli ardores declinat. Unde etiam, caudâ illâ cooperius, pluvias, ceteraque nubium intempriem à se prohibet. Quare Bargalius inscrispsit. **E DA SOLE, E DA PIOGGIA.** Id est; **SOLEM AR CET, ET DEFENSIM I MBRES.** Hinc nimium orbis omnem suam fiduciam in una Dei bonitate ac providentia collocatam habere disceat, que, si tantâ sollicitudine vilis hujus animalculi indigentiam sublevare, eamque adversus omnes cæli injurias munire solet, quanto magis homini, utpote Divinitatis imagini, tutelam ac securitatem præstabit. *Tibernaculum,* inquietabat Isaías, *in umbra cœli diei ab astri,* & in securitatem, & absconsum à turbine, & a pluvia. Eodem *Emblemate significabis, mortis memoriam (quam memori utpote hominis finem, apposite cum Sciuri cauda comparare licet) aduersus omnes odii, libidinis,*

Eminencia obtentata.

Barclaus.

S. Paulus.

2. Cor. 12:3:

Virtus in-
sufficit.

Senec. Epist. re.

66.

Sil Ital. L.13.

Spes in
Deo.